

ренія: Архитектонский аршинъ—24 пармака—288 (12) хатт (чръты)—3456 (144,12) нокта (точки). *Л. Д. 1872 р. 76.*

Нопики см. наопако: Азъ ща си обжрна кожухътъ нопики. *Кн. 5.*

Норнамъ (*Макед.*) ил. св. нырну: Той-часть рибата норнала дури на дното во реката, го нашла пърстенотъ и му го донесла. *Шапк. 66. Н. С. 47.*

Носило с. с. обык. во мн. ч. **Носйла** (*Носилà Ц.*) носили: Милите брака, писаните брака, Въ носило гїж носеха. *М. 364.* Та прекърѣсти са и трїгна слѣдъ носилото. З. 147. Назадъ носило върнете, Носила да ни не срящать, Че си е леля Нетка годила, Та си на свадба отводимъ. Ч. 293. Прѣхлупиль и на баща си носилото. *ib. 214.* И сѣ задале мїгли прахо'и, По мїгли идатъ тешки носила, На носилата 'уба'а Яна. *М. 259.*

Носички нар. По **носички**ничкомъ (см. *M. kad tako rige po zemljì da nosom dere*): Бегать старо по колена, По колена, по носички. *М. 270.*

Носия с. ж. платье: Разнообразна носия (дрѣхи, костюмъ). *Л. Д. 1876 р. 120.*

Носъ и Нусъ с. м., съ чл. **Носѣтъ Носа и Нуса**, ум. **Носѣ и Нусѣ Носенце и Нусенце** 1) носъ: Ты ма знамъ менѣ я, азъ възвѣте съмъ,—менѣ който ма помириши и носътъ му пада. Зк. 181. Азъ самъ тѣкова възвѣте: който ма померише ну(о)сътъ му откаива. Сир. Не самъ така добарь, както виѣ мислите. *Кн. 1.* Ето пакъ прѣмѣждie подъ носътъ ми, рекохъ въ себе си. *P. С. 82.* А защо Стана не показва носътъ си? Бон са да и не урочасаме. З. 2. Отъ простота не видимъ отъ носа си по-надалечь. *Л. Д. 1869 р. 233.* Има иѣкои, които ся водять за носа отъ Грѣкини, а пакъ други, на които брѣка въ мозъка *Влахини!* *ib. р. 122.* Фенерскити посланици си въврѣхъ носа въ осталити български училища. *ib. р. 160.* (ср. подъ сл. заврѣ). Навирилъ нусъ (Разсрѣдилъ ся). Ч. 190. Само Грѣкините и само пловдивските чафки водять мїжете си за носовете, продаватъ честъта си за маргатарено зѣрно и хвататъ са съ своите гнусотии. З. 82. Това момиченце повдига носътъ си високо а въ корѣмътъ му свиратъ тетевенски цигане. З. 226. Мене ми ги даде мама, и каза ми да си поиграй съ Недѣлча, казва едно отъ момченцата на което носенцето са е зачервило като панджаръ отъ студътъ. *К. II, 16. 2)* мысъ: Носъ Добра Надежда. *Л. Д. 1875 р. 65.* Този носъ е на о-въ Евбей. *T. 172.*

Носъ Носамъ и Носямъ (*Макед.*) ил. дл. 1) несу, ношу: Ево и носа мраморна плоча,—на мое сърце. *М. 67.* Много сте ме, кардаш, носили Йошѣ ме малко носътъ (болен Стоян). *Л. 32, 25--26.* Царю